

Zo doen zij dat: vleesstieren voeren

INTRO: Vleesstieren voeren kent talloze varianten. Alleen maïs en brok kan prima, maar eigen erwten of een product als tarwezetmeelconcentraat voldoen ook uitstekend.

AUTEUR: Rochus Kingmans

TEKST:

Boeren is voeren. En vleesstieren vormen daarop geen uitzondering. In de praktijk blijkt dat de basis vrijwel altijd maïs en brok is, zoals bij de gebroeders Houwers. De soort brok hangt vooral af van de voervariant. Blijft het alleen bij maïs en brok, dan gaat het om eiwitrijke brok. De zaak verandert als eiwit ergens anders vandaan komt.

Gerard Booyink teelt sinds een jaar zelf erwten. Voorheen kocht hij soja- en raapschroot, maar omdat dat te duur werd, zocht hij een alternatief. Vanwege de eiwitrijke erwten volstaat verder de goedkopere brok voor rosékalveren. Bovendien krijgt iemand die erwten teelt ook nog eens een premie voor eiwithoudende gewassen: vorig jaar goed voor E356,70 per hectare. Goedkopere brok en premie: het moet wel, want daar tegenover staan immers de kosten voor de voermengwagen en de eigen erwenteelt.

Barjan Hooijer voert nu bijvoorbeeld tarwezetmeelconcentraat naast maïs, hooi, soja- en raapschroot. Wat hij op een bepaald moment voert, laat hij vooral afhangen van de voederwaardeprijs: de marktprijs in relatie tot de voederwaarde.

Drie boeren vertellen over hun manier van voeren.

Kader bij artikel:

Geen bijproducten

De gebroeders Houwers voeren hun 80 stieren met alleen maïs en brok.

'Het is puur een hobby. Ik ben gek van vee.' Erik Houwers (46) in Aalten (Gld.) is duidelijk: alleen van stieren leven is niet te doen. Daarom heeft hij ook een fulltime baan als procesoperator bij voercoöperatie ABCTA in Lochem. In ploegendienst, waardoor het prima te combineren is met de 80 stieren. Overigens heeft Erik de stieren samen met broer Henk (43), die een fouragehandel runt. De dieren krijgen uit praktische overwegingen alleen maïs en brok. „Ik heb geen tijd voor bijproducten en een voermengwagen is te duur.” De maïs (onbeperkt) wordt twee keer per dag met een vijzelbak voor het voerhek gereden. De eiwitrijke brok, tot maximaal 5 kilo per dag, wordt handmatig over de maïs verdeeld. De eerste maanden krijgen de broutards er nog wel hooi of kuilgras bij. „In het begin moet dat om de pens goed op gang te krijgen.” Houwers is tevreden over zijn voermethode, al kent hij de groei per dag of de voederconversie niet. „Ik reken aan het eind van de rit uit wat ik er aan overhoud, inclusief de premies. Daarbij valt me op dat hoe luxer de stier is, hoe vaker je wat overhoudt.”

Kader bij artikel:

Met 2 jaar slachtrijp

Barjan Hooijer voert zijn stieren onder meer met tarwezetmeelconcentraat.

Barjan Hooijer (31) in Ophemert (Gld.) heeft in maatschap met zijn ouders een zoogkoeien- en melkveebedrijf. De 40 zoogkoeien zijn Piëmonteses. Alle stiertjes worden in een dichte stal op volledig rooster zelf afgemest. Op dit moment staan er 25 stuks. Voor het melkvee is er al een voermengwagen en deze wordt optimaal gebruikt door hem ook bij de stieren in te zetten.

Opvallend is dat de verticale voermengwagen maar twee keer per week langs het voerhek rijdt: op woensdag- en zaterdagochtend. Per keer laadt Hooijer 1.200 kilo maïs, 60 kilo hooi, 200 kilo tarwezetmeelconcentraat, 60 kilo soja- en raapschroot en 5 kilo snijmaïskern (mineralen). De brok, variërend van 0,5 kilo voor de stiertjes van 1 jaar tot 6 kilo bij de slachtrijpe leeftijd van 2 jaar, wordt wel

twee keer per dag handmatig gegeven. „Als je van dat hele warme weer hebt, dan is het inderdaad na 2 dagen mis. Dan gebruik ik ook een broeieremmer. Maar voor de rest gaat het prima.“ Hoe hard ze groeien weet Hooijer niet. „Maar ze zijn bijna altijd met 2 jaar slachtrijp. Dan ben ik tevreden.“

Sinds de mkz-periode, toen de vleesprijs onderuitging, verkoopt Hooijer zelf vlees. Een slager levert uitgebeende porties van 30 kilo. Maar de meeste stieren verkoopt de veehouder levend als koppel aan een handelaar.

Kader bij artikel:

Eiwit van eigen land

De 200 stieren van Gerard Booyink krijgen maïs, brok en erwtenstilage.

Gerard Booyink (42) in Tiendeveen (Dr.) doet al vanaf het begin mee aan het Boeuf d'Or-project van slachterij Poel & Kamps in Leek. Hij heeft dus alleen Blondes d'Aquitaine, die dagelijks 14,5 kilo maïs, 1 kilo rosébrok en 6,3 kilo erwtenstilage krijgen voorgeschoteld. Stieren van 15 maanden en ouder krijgen daar nog eens 2 kilo brok bij.

Booyink werkt pas sinds vorig jaar met erwten. Daarvoor kwam het eiwit van soja- en raapschroot. Maar dat werd hem te duur. Hij koos voor erwten en liet de loonwerker meteen 12 hectare inzaaien. Die laatste kan spitten en zaaien in één werkgang. „Je moet het zaai-bed niet te fijn maken, want dan blijft er snel water op staan. En als erwten ergens een bloedhekel aan hebben is het wel natte grond.“

De vleesstierenhouder gaat zeker door met erwten. „Eiwit kopen is duur, dus waarom niet zelf telen.“ In de huidige kuil zit per kilo droge stof 1.140 Vevi, 95 DVE en 55 OEB. Gemiddeld is de groei 1.300 gram per dag. „De stieren zijn aan het eind van de rit 30 kilo zwaarder dan toen ik soja- en raapschroot voerde.“ Bovendien is er minder uitval.

Bijschrift figuren:

Met een shovel laadt Gerard Booyink de erwtenstilage in de voermengwagen. Hij werkt sinds vorig jaar met erwten. Het rantsoen bestaat verder uit maïs en brok.

Door middel van overdruk in de opslagtank pompt Barjan Hooijer het tarwezetmeelconcentraat in de voermengwagen.

Elke ochtend rijdt Erik Houwers met de vijzelbak maïs voor de stieren. Op die manier zijn de 80 stieren goed te combineren met zijn fulltime baan.